

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 07 kwietnia 2017 roku oskarżony R. R. (1) spożywał alkohol ze swoimi znajomymi w barze (...) w B.. W barze tym przebywali do godziny 2.30 w nocy. Oskarżony wyszedł z baru wraz ze swoją partnerką M. R.. Idąc ulicą (...) między oskarżonym a M. R. wynikła kłótnia. W pewnym momencie oskarżony, będąc wzburzonym, zaczął uderzać w drzwi i szyby okien lokalu (...). Po chwili oskarżony odwrócił się i zaczął kopać w zaparkowany samochód marki T. (...) nr rej. (...) kombi należący do pokrzywdzonego M. K. uderzając w lewy tylny błotnik, lewe tylne i przednie drzwi pojazdu.

Pokrzywdzony M. K. wraz z żoną I. K. usłyszeli głośne krzyki i przebudzili się. M. K. wyjrzał przez okno i zauważył jak oskarżony kopie w jego samochód. Natychmiast ubrał się i wyszedł do oskarżonego, którego odciągnął od samochodu. W międzyczasie I. K. zadzwoniła po patrol policji. M. K. obezwładnił oskarżonego i czekał na przyjazd policji. Po kilku minutach przyjechał patrol Policji, któremu przekazano oskarżonego.

Naprawy uszkodzeń pojazdu określona została na kwotę 1700 złotych.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. R. k. 12, k. 43, zeznania świadków: M. K. k. 78-79, k. 29v, M. R. k. 79, D. K. k. 18-19, I. K. k. 34-35, E. K. k. 45-46, K. P. k. 48-49, wniosek o naprawienie szkody k. 5, odpis wyroku k. 22-28, kosztorys k. 32/

Oskarżony R. R. (1) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Dokładnie opisał przebieg zdarzenia, nie kwestionował okoliczności zdarzenia ani wysokości szkody poniesionej przez pokrzywdzonego. Wskazał, iż „emocje wzięły górę”, albowiem pokłócił się ze swoją partnerką.

Sąd zważył, co następuje.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, a w szczególności w zeznaniach świadków M. K., M. R. i E. K..

Zeznania ww. świadków Sąd podzielił.

Sąd podzielił również zeznania świadka E. K..

Świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzenia z udziałem oskarżonego, co świadczy zdaniem sądu o dążeniu do obiektywnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i znajdują potwierdzenie w całości materiału dowodowego zebranego w sprawie. W szczególności wskazać należy na zeznania konkubiny oskarżonego, która szczerze opisała zdarzenia wskazując na jego powody i przebieg.

Zeznania funkcjonariuszy policji D. K. oraz K. P. wskazują przede wszystkim na okoliczność ujęcia przez pokrzywdzonego oskarżonego R. R. (1), a następnie przekazania go policji. Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków.

W świetle wyjaśnień oskarżonego z postępowania przygotowawczego wskazać zaś należy, iż stan faktyczny sprawy nie jest sporny.

Zdaniem Sądu przedstawiona do akt kalkulacja naprawy pojazdu T. (...) nr rej. (...) jest rzetelna i odzwierciedla uszkodzenia powstałe w wyniku zdarzenia z udziałem oskarżonego.

Przepis art. 288 § 1 k.k. stanowi iż karze podlega, kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Rodzajowym przedmiotem ochrony przestępstwa przewidzianego w art. 288 k.k. jest mienie. Przystępstwo z art. 288 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym. Do jego znamion należy alternatywnie określony skutek w postaci zniszczenia,

uszkodzenia lub uczynienia cudzej rzeczy niezdatną do użytku. Przedmiotem przestępstwa określonego w art. 288 § 1 k.k. jest cudza rzecz. Istotne jest, aby rzecz, na którą oddziałuje sprawca, nie stanowiła jego własności. Typ czynu zabronionego, o którym mowa w art. 288 § 1 k.k., ma charakter umyślny. Umyślność może wystąpić zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i wynikowego. Dla charakterystyki strony podmiotowej nie ma znaczenia cel i motywacja sprawcy. Z uwagi na konstrukcję przestępstwa i wykroczenia uszkodzenia rzeczy konieczne jest ustalenie wysokości uszczerbku wywołanego przez niszczenie, uszkodzenie lub uczynienie rzeczy niezdatną do użytku. Przesłpstwo to ma charakter powszechny – może zostać popełnione przez każdą osobę zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Przedmiotem ochrony jest nienaruszalność i integralność cudzej rzeczy, a także jej zdatność do używania zgodnie z przeznaczeniem. „Uszkodzenie rzeczy” oznacza fizyczne oddziaływanie na rzecz, którego skutkiem jest czasowa albo trwała zmiana w zakresie jej substancji. Oznacza to, że uszkodzenie może mieć charakter odwracalny (art. 288 kk, Konarska-Wrzosek Violetta (red.), Kodeks karny. Komentarz, LexPolonica).

Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż R. R. (1) działając w zamiarze bezpośrednim uszkodził pojazd marki T. (...) należący do M. K.. Oskarżony dokonał uszkodzenia samochodu pokrzywdzonego poprzez kilkukrotne kopanie w pojazd tj. lewy tylny błotnik, lewe tylne drzwi i lewe przednie drzwi powodując uszkodzenia karoserii. Czyn ten został popełniony w zamiarze bezpośrednim. Mając na uwadze całokształt działań oskarżonego oraz kontekst sytuacyjny można dojść do wniosku, że była to z jego strony świadoma i celowa manifestacja swojej agresji w miejscu zdarzenia. Dokonując uszkodzeń pojazdu oskarżony kierował się niskimi pobudkami tj. wyładowaniem agresji po kłótni z partnerką.

Koszt naprawienia uszkodzeń pojazdów wyniósł kwotę 1700 złotych, co wynika z zeznań pokrzywdzonego i przedstawionej przez niego kalkulacji napraw.

Dodać należy, że oskarżony nie kwestionował na żadnym etapie postępowania wysokości wyrządzonej szkody.

Przyjęcie, iż oskarżony R. R. (1) dokonując zarzucanego mu czynu działał w warunkach art. 64 § 1 kk. uzasadnia fakt, że dopuścił się jego w ciągu 5 lat po odbyciu 2 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne wskazane w wyroku łącznym w sprawie II K 339/11. Oskarżony R. R. (1) odbywał karę od 17 czerwca 2010 r. do 15 czerwca 2012 r. Oskarżonemu zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 19.01.2008 do 19.01.2008 oraz od 14.08.2008 do 15.08.2008r.

Sąd w tym zakresie uwzględnił jako okoliczność obciążającą dotychczasową karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne oraz działanie pod wpływem alkoholu i z niskich pobudek.

Jako zasadniczą okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał oskarżonego R. R. (1) za winnego tego, że w dniu 8 kwietnia 2017 roku w B. umyślnie uszkodził karoserię samochodu osobowego marki T. (...) nr rejestracyjny (...), w ten sposób, że kilkukrotnie uderzył nogą w lewy tylny błotnik, lewe tylne drzwi, lewe przednie drzwi pojazdu, powodując straty w wysokości 1700 PLN na szkodę M. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne tj. popełnienia czynu z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to skazał go i wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Kara ta mieści się bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia za ten typ czynu zabronionego (od 3 miesięcy do 5 lat). Trzeba mieć przy tym na względzie, iż z uwagi na popełnienie czynu w warunkach recydywy istniała możliwość nadzwyczajnego obostżenia kary i wymierzenia kary znacznie przekraczającej 5 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie 46§1 kk wobec złożenia wniosku przez pokrzywdzonego Sąd orzeka wobec oskarżonego R. R. (1) obligatoryjny środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. K. kwoty 1700 złotych.

Zważywszy na orzeczenie kary pozbawienia wolności w wymiarze 8 miesięcy i środka kompensacyjnego a także fakt, iż w chwili obecnej oskarżony odbywa karę pozbawienia wolności na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono go od kosztów sądowych